

vist sig at være mindre hensigtsmæssig; det er nemlig et særdeles omfattende Arbejde, Loven paalægger Hærens høiere Chefer, naar den fordreer, at de hvert Aar skulle udarbejde fuldstændige Forfremmelseslister over samtlige de dem underlagte Officerer, og da den Forandring, som foregaar i det korte Tidsrum af et Aar med Hensyn til de Paagjældendes Kvalifikationer i Reglen vil være umærkelig, er det heller ikke nødvendigt at fordre en saa hyppig Indsendelse; Bedømmelsen af Befalingsmændene tør endogsaa antages at blive mere alsidig, naar den sker paa Grundlag af, hvad de have ydet igjennem et længere Tidsrum, og man har derfor foreslaaet, at de Vister, som udfærdiges med Hensyn til Forfremmelse efter Aldersorden, i Reglen kun skulle indsendes hvert 3die Aar og da navnlig kort inden den Tid, da de større Forfremmelser i Genhold til §§ 85 og 86 skulle finde Sted. Valgforfremmelseslisterne, som kun omfatte et mindre Antal Personer, vil det derimod være rigtigst ligesom hidtil at lade udfærdige hvert Aar; dersom de skulde gjælde for 3 Aar ad Gangen, maatte der opføres et 3 Gange større Antal til Valgforfremmelse egnede Befalingsmænd, men man vilde da kunne blive nødsaget til at opføre andre end de virkelig fremragende Kræfter og saaledes modarbejde Hensigten med Valgforfremmelsen.

Hærlovens almindelige Bestemmelser (§§ 134—139) med Hensyn til det her omhandlede Affnit ere gaaet uforandrede over i Lovforlaget, naar undtages de enkelte Punkter, hvori dets § 107 afviger fra Hærlovens § 134, men disse ville findes begrundede i de andetsteds foreslaaede Forandringer og navnlig i Indførelsen af Regimentsinddelingen.

Ansættelse, Forfremmelse og Afgang i Krigstid af Underofficerer og Officerer.

Til §§ 108—112.

Da der ingen Erfaringer foreligger med Hensyn til de i dette Affnit omhandlede Bestemmelser, har der ingen Anledning været til at bringe Forandringer i Forslag, og de Afvi-

gelses, som findes fra Hærloven, ere derfor alene begrundede i de paa andre Punkter indførte ny Forslag; dette gjælder saaledes Bestemmelsen om, at Menige og Officersaspiranter strax skulle kunne forfremmes henholdsvis til Underkorporaler og Sekondlieutenanter, uden at der for de Førstes Vedkommende forlanges, at de have gennemgaaet den i Forslagets § 14 fastsatte Uddannelses Tid, eller for de Sidstes Vedkommende den i Forslagets § 82 fordrede 4 Maaneders praktiske Tjeneste.

Officerterne.

Til § 113.

De i Forslaget for Artilleriet, Ingenieurkorpset og Generalstaben opførte Officerter ere de samme, som findes i Hærloven; i Affnittet om Forplejningskorpset vil Forslaget om de for dette Korps opførte Officerter nærmere blive begrundet.

Haandværkerne.

Til §§ 114—116.

Der har ingen Anledning været til at foreslaa Ændringer i de gjældende Bestemmelser om Hærens Haandværkere, men det har været nødvendigt paa et enkelt Punkt at indføre en Redaktionsforandring. Naar det nemlig i Hærlovens § 148 bestemmes, at menige Haandværkere ere udfkrevne Bærnepligtige, der ligge til Tjeneste i den samme Tid som de øvrige Menige ved den Afdeling, hvortil de høre, og kunne antages som Underkorporaler ligesom disse og derefter hjemsendes, vil dette ikke stemme overens med, hvad der iøvrigt er fastsat i Lovforlaget, idet Udnavnelsen til Underkorporal først sker ved Hjemsendelsen; den til Hærlovens § 148 svarende § 115 i dette Lovforlag er derfor rettet i Overensstemmelse hermed.

Spillemandene.

Til §§ 117—121.

De faste Spillemande bleve ved Hærloven inddelte i 5 Grader, hvis Benævnelse senere